

Laskelaager

Eelmise aasta ma olin laskelaagris. Laagri aeg on ainult kolm päeva, aga seal jõuab väga palju asju teha. Seal on olemas üks suur maja kus on köök ja magamistoad. On ka olemas väikesed onnid kus saab magada. Mina ja minu sõbrad Maria, Kati, Kati ja Kadi elasime ühes onnis. Terve selle koha nimi on Metsakodu.

Sõit sinna hakkas „Klarabergsviaduktilt“ ühel neljapäeva hommikul. Me sõitsime bussiga Jönköpingu ja söime lõuna sööki seal. Igal ühel oli oma vöötiwad kaasas. Võis ka osta endale mahla või kommi kui tahtis. Kui meil oli olnud tunnine vaheaeg hakkasime sõitma Metsakodu poole. Kohale jõudes tassisime enda magamis kottid ja seljakottid onnidesse. Vähe aega hiljem läksime välja ja vaatsime ümbrust.

Ümber kell kuus kuulsime järsku, et keegi helistas kella. Jooksime välja ja nägime, et kõik seisid söögisabas. Hāksime ka sinna ootama. Söögiks saime spagetti ja lihasousti. See oli väga hea.

Magustoiduks saime puuvilja kreemi.

Hiljem õhtul läksime välja ja mängisime vähe võrkpalli.

Ümber kell kaheksa saime sooja kakaod ja kuleli. See maitses hästi.

Kell kümme oli määratud öörahu, aga meie olime vähe kauem üleväl.

Järgmine hommik aratati meid kell kaheksa.

Me jõudsime täpselt riidesse panna ja pesta ennast enne kui me pidime sööma. Me saime putru. See ei ole mitte minu lemmiktoit, aga õnneks saime ka võileibu. Kui me olime sōōnud läksime enda majadesse ja tegime seal

korda.

Vähe hiljem oli kogunemine lipu juures. Seal meid jaotati gruppidesse. Meie pidime tegema eri asju ^{ku}miku näiteks kanoooga sõitmine, orienteerumine või „fris beedega“ mängimine. Grupid said kontrollides punktide tubliduse järgi. Kaupäeval olid lastmisvõistlused pistoli ja püssiga. Minu meelest see oli kõige toreدام. Pühapäeval olid kõik finaali. Mina tulin viienda ^{le}kohale pistolilaskumises väikste tüdrukute seas. Teistes asjades ma ei olnud nii tubli. Pühapäeval pidime ka pauskima kõik enda asjad kolden. Me jõudsime süüa lõunasööki enne kui bussipeale läksime. Tagasi tee oli kaunis väsitav. Oli väga soe ja buss loksus hirmsasti. Minu meelest see laager oli jube tore ja ma tahaks sinna teine kord veel minna.

Caroline Kästen
Bridgevägen 9a
14200 Trångsund

Sõidame Ojamaale!

Esmaspäev peale kooli lõppu sõitsime Eestist suvelaagrisse Ojamaale mis asub Gotlandil. Sinna sõitsid 11 last just meie klassist. Need olid mina, Kadi Mänd, Caroline Kärsten, Amelii Tarkpea, Kati Saare, Olav Linno, Joakim Poska, Magnus Pukk, Daaniel Eichhorn, Peeter Tampöld ja Peeter Kinnunen. Me pidime kella kell poolkümme sadamas et siis koguneda ja sealt koos laeva minna. Just see hommik läks minul täpselt kõik metra. Kõigepealt hakkasin ma riidleme minu vanema õega sellest, et ma tahtsin tema linde laagrisse kaasa võtta aga ta ei tahtnud mulle neid lubada. Lõpuks ma ikka sain ta käest need laenata.

Sis kui ma sain asjad kodus korras helistasime takso järgi, taksojaamas ütlesid nad, et nad saavadad kohe ühe auto meie poole. Me läksime isaga välja, et lähiks kiiremeni kui takso tuleb. Aga ühtegi takso ei tulnud. Me seisime ja ootasime päris kaua, lõpuks kui ta tuli teatas taksojuht, et tema pidurid olid kuidagi moodi katki niiet ta ei saanud kiiresti sõita ^{kuigi} ~~et~~ ta siis ei saaks pidurdada. Kui me siis jõudsimme suure mootortee juurde nägime, et oli nii suur auto ummik et me ei oleks saanud isegi kiiresti sõita kuigi kui pidurid oleks korras olnud. Lõpuks kui me sadamasse jõudsimme ootasid kõik meid, sest ma olin juba umbes pool tundi hiljaks jäänud. Kui ma olin sinna

jõudnud oli igatahes kõik korras, peale
ühe asja ja see oli üks poiss Uppsalast, ta
nimi oli Tanel. Ta ema oli palunud mult
et vaadata Taneli järgi (Tanel on süski minuga
ühe vanune). Nüüd kui ma olen hiljaks
jäänud arvas ta ema et ma ei tulegi
ja palus minu klassist Carolinelt teda
järgi vaadata. Kuigi ~~et~~ me proovisime Tanelit
tuvustada aga keegi ei hakanud niguini
last välja tegema. Laeva sõit oli päris pikk
ja ma mängisin Kadiga kaarte ja vahepeal
lugesime ajakirju. Me olime laevas all disko-
ruumis kuigi seal diskot ju praegu ei olnud.
Meil oli parajalt mõnus sõit. Vahepeal
läksime sööma aga ma otsin ainult ühe
hamburgare ja ühe coca-cola. Kui me
Visbysse jõudsime kogunesime ühe väikese
purskkaeva juures ja ootasime bussi millega
me pidime Ojamaale sõitma. Me pidime
seal päris kaua ootama ja need väikesed
tüdrukud hakkasid purskkaevu juures
mängima ja järsku kukkus üks tüdru-
kutest vette. Kõige halvem asi siis, oli et
meil ei olnud oma kotte käes aga õnneks
ta sai oma kotti kätte nii et ta sai riideid
vahetada. Varsti tuli juba buss ja me
sõidsime laagrisse. Kui me sinna jõudsime
saime teada kellega me pidime ühes toas
olema. Mina sain Kadi, Clara Rebas (Göteborgist),
Leena Mõttus (Lundist) ja Merike Gröntaliga (soomest)
Seal laagris sai tore olema.

Suvisõda

Suvisõda on minu meelest eestlusele väga tähtsad. Ma ise olen käinud iga aasta Ojamaal peale seda kui tulim Rootsi, ning lähen sinna tänavu ka. Eestis käisin ma ka alati laagris. Müid kui tulim Rootsi leidis ema, et võiksin minna sinna see aasta ka, ja kuna ma ei oskanud rootsi keelt siis läksingi Ojamaale.

Eelmise aasta olin Kadi ja Merike'iga ühes toas. Kadi elab ka Stockholmis nagu mina, aga Merike elab soomes. Me elasime kolmeken väga suures toas, kus oli tulekahju-õde ja reedel. Agusel magasime me Klara ja Bernaga ühes toas, aga me rüüdsime nii tihti et meie kolisime.

Kõige toredam tegevus oli rannas käimine ja siis kui mängisime indiaanlasi ja valgeid. Randa minnes saime alati valida liivaranna, bussirini ja smõjõri liivaranna vahel. Ma valisin peaaegu alati liivaranna. Võtsime suure teki kaasa kus peal lamada, (Kadi, mina ja Merike). Vahel ma lihtsalt päevitasin, aga rohkem ikka ujusin.

"Indiaanlased ja valged" oli tore mäng. See käis nii et paberiraha peideti metsa ääres. Siis jagati lapsed kahte gruppi, indiaanlasteks ja valgeteks. Valged otsisid raha järgi ja indiaanlased ajasid valgeid taga, ning kullisid neid.

See mis mulle Ojamaaga ei meeldi on, et see suvisõda asub nii kaugel Stockholmist. Eelmise aasta käisid mind ema ja isa vaatamas, ^{1 kord} aga see aasta nad ei saa tulla. Kõiges mõttes on see muidugi mõnus, aga oleks ju igal juhul tore kui nad tuleksid.

Tegevuse poolest oli Ojamaa pisut igav. Aga mul-

le se oiti midagi ei teegi, sest ma tuln ju sinna
ikkagi puhkama.

Kanatajad olid toredad, igal juhul peaaegu
(ma ei nimeta nende nimesid kes ei olnud Nii
toredad). Ühe nendest olin ma sunnitud pisut ham-
bapastat pidaama ning makedama, et ta vähe
rahulikumaks muutuks. (Seda ta muidegi ei teinud.)

Kunglast ma kahjuks ei tea nii palju, sest olen
alati jamaal olnud, aga minu meelest, mis koi-
kidel tasub suvekodusse sõita, sest seal on tões-
ti tore!

Kadi Mänd

Stockholm 23/5 1986.

Mida tähendab eestlus minule.

Kuigi olen Rootsis sündinud ja üleskasvanud pean end siiski eestlaseks.

Meie kodune keel on eesti keel. Minu vanemad ja vanavanemad on Eestis sündinud, aga suurem osa elust siin Rootsis veetnud.

Sellele vaatamata on nad püüdnud mingisugust eestlust mulle edasi anda.

Et see eestlus mitmeti erineb tänapäeva Eesti eestlusest, kogesin omal käel möödunud aasta-vahetusel.

Nimelt käisin siis oma vanematega kaks päeva Eestis sugulastel külas, kohtasin seal oma vanaema ja tädi. Mul oli ka võimalus külaskäies tutvuda oma vanustega, see oli mulle suur elamus. Sain võibolla esimest korda elus oma rahatunda kui erinev on meie eesti keel Eestimaa eesti keelega võrreldes. Need poisid keda seal kohtasin rääkisid nii ladusalt eesti keelt ja kasutasid palju sõnu mida mina iialgi polnud varem kuulnud. Sellele vaatamata saime väga headeks sõpradeks ja minu huvi eestluse vastu kasvas veel rohkem.

Mida saan mina siin Rootsis teha, et ennast jätkuvalt eestlasena tunda?

Käin juba kuusendat aastat stockholmi Eesti koolis. Olen ka stockholmi Eesti tennis klubi ja Eesti paadiklubi Nautica liige. Võtan jõudu mööda Eesti skautlusest osa. Suvel lähen juba mitmendat korda Ojamaale suvekodusse.

Kõik need tegevused on mulle andnud palju eesti sõpra ja minu arust on see üks hea ja tore moodus eestlust säilitada.

Festival-86

Armo

Tänavu oli Festival Lundis.

1-4/5. Mina olin koos isa, ema ja mu õega seal.

Me elasime matkakodus

mille nimi oli Sparta.

Hotell Lundias elasid mu sõbrad, aga Spartas mul oli ka sõbrad.

sõpru

Minu õde ja mina olime

Hotell Lundias iga õhtu

TV-d vaatamas. Neljapäeval

oli terve päev spordi-

võistlused ühes võimlemis-

saalis. Mina ei teinud

sporti, aga isa ja õde

tegid. Mul oli tore pealt

vaadata. Reede peale lõunat

me laulsime kooli kooriga.

Göteborgi eestikooli esitas
ka ühe torema näidendi.
Kaupäeval oli demonstratsioon
Ma kandsin lippu kuigi ^(see)
oli raske. Pärast oli "Festival-
gala". Malmötödrukud olid
minu meelest kõige pa-
remad. Öhtul me olime
lundias vaatamas euro-
visioonikontserti. Siis olime
seitse tükki ühes toas.
See oli väga tore.
Reede öhtul oli lõuna
Hotell Grandis. Pühapäeval
me käisime kirikus ja
pärast hakkasime koju-
poole tulema. Lundis oli
väga toredad päevad.

lennukireis

Kaks aastat tagasi sõitsin koos vanematega ja Soga Estole. See oli minu esimene lennuki sõit, ^Rreis võttis kaheksa tundi. Nädal läks ruttu. Käisime ^{ja}Nyagara fall ^{koos} vaatamas ja muid ehitusi linnas.

Võtsime osa ka laulupeost, rahvapeost ja kunsti näitustest. Torontost sõitsime rongiga New Yorki. Seal käisime maailma kõige kõrgemas majas U.S. Trade Center. Minu sugulane ^{" "}töötas seal.

Kui olime olnud seal paar päeva siis lendasime Floridasse. Disney World. See oli alles elamus, sinna igatsen küll tagasi. Sealt lendasime tagasi Torontos^s. Olime seal üks ^{lüh}öö. Järgmine päev läks lennuk tagasi Stokholmi. See oli alles tone reis.

Ojamaa, eesti laste suveparadiis.

Igal aastal pärast kooli lõppu algab paljudel eesti lastel Ojamaale sõit. Seda päeva oleme ootanud mitu kuud.

Ise olen seal olnud kaks suve ja lähen see aasta kolmandat korda.

Igal aastal on palju lapsi Stockholmist, Göteborgist, Lundist ja mujalt.

Ojamaa on eesti laste suveparadiis. See

- asub Gotlandil, natuke idapool Härnösand.

Majad asuvad ilusti metsa sees, vee

- lähedal.

Siia on alati tore jälle tagasi tulla.

Majad on mõnusad ja hubased, kuigi vahel vesi jookseb katusest läbi ja seinad määrdunud alla. Siin on ka meile

tuttavad Konnatiik ja Lubjajärv, palliväljak ja mererand.

Nii näeb üks tavaline päev Ojamaal

- välja: Äratust, pesemine, hommikuvõimlemine ja siis lipuheiskamine lipulaulu

saatel. Pärast seda on hommikusöök,

- tubade koristamine ja siis algab tegevus. Tegevus kestab lõunani. Pärast lõunat on meil puhketund enne kui jälle algab tegevus. Peale seda on õhtuõde ja vaba aeg õhtusöögini. Õhtul on lipulangestamine, asjade korrastamine ja pesemine.

Kaks korda nädalas käime ka saunas enne või pärast õhtusööki. Tegevused on vahel toredamad ja vahel jälle igavamad. Mulle meeldib kõige rohkem

rannategevus ja sport. Monikord on tegevus metsas ka tore, kui meil on lipuvargus või mõni teine tore mäng. Vihmastel päevadel on ka eestikeele õppimine ja laulutunnid.

Igal aastal on Ojamaal ka olümpiamängud. Iga tuba valib oma maa ja teeb selle maa lipu. Olümpiamängude avamisel marsivad kõik oma lippudega teatud teed. Igaüks võistleb mitmel alal, näiteks kuulitõuge, kaugushüpe, maraton jne.

Kõige toredam on ikka ööluuremäng. Siis aetakse need kes tahavad osa võtta voodist välja ja saadetakse gruppide kaupa teele. Tee peal juhtub palju hirmuäratavaid asju. Kui tagasi tuleme saame tavaliselt mahla ja võileibu.

Ojamaal ilmub meil ka enda leht. Seal kirjutame seiklustest või muudest uudistest. Teeme ka näiteks ristsõna.

Jaanipäeval teeme rootsi kombe kohaselt "majstangi" ja õhtul eesti kombe kohaselt jaanituld. Järgmine päev on meil killamängud.

Ojamaal on elu ilus, väljaarvatud üks asi: Jäätisepuudus on hirmus suur.